

## Nicolas Fargues na pláži

Román v románu sice není vynálezem 21. století, Nicolas Fargues ho zato zdvojnásobuje. Pravdou je, že pomocí určitého typu virtuálních knih. Román, který se rozhodl napsat John, nijak zvlášť nepokračuje a možná ani nikdy nevznikne. Belvalův román, román novinářské televizní hvězdy, zase napsal černochoch. Tento literární žánr zasazení „příběhu“ do „příběhu“, kdy si člověk připadá, jako by stál mezi dvěma zrcadly, má své meze : Johnovy úvahy nad Belvalovým románem zatěžují Farguesovu knihu, ve které jde autorovi lépe vymýšlet rozmluvy a vystihovat scény než komentovat. Nicméně desítky stránek věnovaná tomuto příběhu rozhodně nezkaží radost z celku.

Jak se totiž ukázalo v jeho předchozích šesti knihách, romanopisec je schopen postupovat rychle. Čtenář okamžitě odhalí jeho záměry, baví se u ironických pasáží, reaguje na rozmluvy postav a často přitakává. Od prvních stránek jsme jakoby vtaženi do filmu, který nám autor promítá – u Nicolase Farguesa je smysl pro obraz natolik pronikavý, že jednoho dne bezpochyby nějaký film natočí. John se na určitém místě podílí na sběru odpadků organizovaném obcí.

Škoda, místy velmi dobré, ale velké posuny smyslu – nevyhovující